

Den andliga natten

Utåt sa hon: Gud är överallt och i allt och vi är hans barn.

I sitt hjärta kände hon: Gud, min Gud, varför har du övergett mig?

Utåt sa hon: Jag får min styrka från Gud genom bön.

I sitt hjärta kände hon: Gud, min Gud, varför har du tystnat i mitt liv?

Orden är hämtade ur Moder Teresas personliga brev till sina biktfäder. I över sextio år kämpade hon i tysthet mot Guds frånvaro i sitt liv. "Det finns ett stort mörker inom mig, som om allting var dött", skriver hon till sin biskop. "Så har det mer eller mindre varit från den tid jag började verket här i Calcutta."

Kallelsen hade varit så tydlig och klar i hennes ungdom. Orden från Jesus hade nått rakt in i hennes liv: "Kom var mitt ljus i Calcuttas mörka slumkvarter." När hon fick fredspriset för sitt barmhärtighetsarbete i Calcutta såg vi henne stå där i ett vintrigt Oslo i sin blåvita dräkt med sandaler på fötterna och uppmana hela världen att ta julens budskap på allvar. "Kristi strålgång är verklig", sa hon.

Några månader senare skriver hon i tysthet ännu ett brev. "Herre, min Gud, vem är jag att du skulle överge mig? Barnet av din kärlek, nu har jag blivit den icke önskade, icke älskade. Jag ropar, jag klänger mig fast, och ingen svarar. Om det finns en Gud, förlåt mig..."

Moder Teresa ville inte att hennes brev skulle bevaras men kyrkan gjorde det ändå. Nu kan alla läsa om hennes livslånga kamp med Gud. Jag är bara en av många som är oändligt tacksam för att just hon har gett ord åt trons andra sida. Och jag hoppas att hon har förlåtit kyrkan i sin himmel för att den öppnat arkiven.

Det finns dom som kommer att le försmädligt och säga: Vad var det vi sa? Nu ser vi att det inte finns någon Gud.

Andra kommer att ge psykologiska förklaringar och tala om behovet av självförstörelse och självbestraffning i Teresas personliga liv.

Men andra, många, många andra, kommer att ta emot hennes beaktelse som en hälsning och bekräftelse i sin egen nöd. Ett tecken på att det går att leva för Gud och att tjäna livet även i det andliga mörkret.

Vändpunkten för Moder Teresa kom när hon insåg att hennes kallelse inte bara var att arbeta för de fattigaste av de fattiga utan att också dela deras mörker. Att det var den andliga natten som förenade henne med Jesus i Getsemane och alla andra som tvingas leva i inre eller yttre fattigdom.

Trons natt, den inre stumheten eller frånvaron, är det andliga livets svåraste prövning. Inte bara för den enskilda människan utan också i organisationer, kyrkor och samfund. Bakom alla orden, planerna och kampanjerna är det kanske bara tyst, mörkt och natt. Många ger upp och går sin väg men det förunderliga med Moder Teresa är att hon stod kvar. Genom att bära sitt mörker blev hon ett ljus för omvärlden.